

Prikazi

Vladimir Bakarić

»SOCIJALISTIČKI SAMOUPRAVNI SISTEM I DRUŠTVENA REPRODUKCIJA«

Ekonomska biblioteka, X kolo, »Informatör«, Zagreb 1974, 487 stranica

Knjiga Vladimira Bakarića »*Socijalistički samoupravni sistem i društvena reprodukcija*« djelo je teorijski i politički zanimljivo, instruktivno i po mnogo čemu poticajno.

Pojavila se u našoj sredini u godini 1974. u izdanju izdavačke kuće »Informatör« iz Zagreba u Ekonomskoj biblioteci (urednici: prof. dr Ivo Perišin i prof. dr Vladimir Stipetić). Knjiga je, kako i redaktori napominju (Mato Mičić i Mile Odrlić) zbornik članaka, referata, govora, intervjuja i diskusija V. Bakarića u razdoblju od 1963. do 1973.

Tematski gledano, knjiga je podijeljena u četiri dijela.

U prvom dijelu »*Socijalistički samoupravni društveno-ekonomski sistem*« sadržani su teorijski prilozi o našem ekonomskom sistemu i ekonomskoj politici (zakon vrijednosti, planiranje, međunarodna podjela rada, razvoj ekonomskog sistema, raspodjela, radnička klasa i radni ljudi u jugoslavenskom samoupravnom sistemu, samoupravljanje, prijelaz na slobodnu asocijaciju proizvođača) te radovi o društveno-ekonomskoj reformi u Jugoslaviji.

U drugom dijelu koji nosi naslov »*Društvena reprodukcija u socijalizmu*« prezentirani su prilozi o teoriji reprodukcije u socijalizmu, kao i prilozi analizi društvene reprodukcije u socijalističkoj Jugoslaviji (društvena reprodukcija u socijalizmu, raspodjela, potrošnja i višak rada, društvena reprodukcija i jugoslavensko tržište, proširena reprodukcija i radnička klasa, reprodukcija i integracija, odnos privrednih i neprirednih djelatnosti).

Treći dio »*Razvitak političkog sistema u Jugoslaviji*«, obuhvaća radeve o mjestu i ulozi Saveza komunista Jugoslavije (lik komuniste, Savez komunista i privreda, Savez komunista i kultura, Savez komunista, samoupravljanje i diktatura proletarijata, Savez komunista i omladina), o razvitu političkog sistema i ustavnosti (formiranje socijalističke Jugoslavije, narodnooslobodilačka borba i revolucija, razvitak ustavnosti amandmani, politički sistem), o međunarodnim odnosima u Jugoslaviji (izvori i nosioci nacionalizma, oblici i pojave nacionalizma, unitarizam i nacionalizam, borba protiv nacionalizma), te radeve o vanjskoj politici i mjestu Jugoslavije u suvremenim političkim odnosima u svijetu (principi miroljubive koegzistencije, vanjska politika i unutrašnji razvoj).

U posljednjem, četvrtom dijelu, »*Mehunarodni radnički pokret*«, objavljeni su radeve o značenju Oktobarske revolucije i o djelu Karla Marxa.

Prezentirani radevi govore o višegodišnjem Bakarićevu naporu da kao istaknuti društveno-politički radnik sudjeluje u kreiranju i provođenju konceptije izgradnje samoupravnog socijalističkog društva u nas. I mada je većina priloga pisana u »dnevnoj situaciji« (što i sam autor u predgovoru knjige ističe, navodeći da se odnose na politički »moment i konkretni auditorij«) prilozi evidentno pokazuju onu rijetku sklonost i osobinu u naših društveno-političkih radnika, koja se ponajprije očituje u činjenici da se »dnevno i konkretno« promišlja i ocjenjuje s razine izvornih teorijsko-marksističkih pozicija, a to bez sumnje teorijsku misao obogaćuje »kritikom postojećeg«, i našu društvenu svakodnevnicu neposrednim i kritičkim uvidima dovodi u odnos prema temeljnim zasadama programskih koncepcija socijalističke revolucije u nas.

Pažljivija analiza priloga vjerojatno bi pokazala prisustvo stanovitog »teo-

rijsko-političkog luka» koji počinje diskusijom na savjetovanju Naučne sekcije Saveza društava ekonomista Jugoslavije u Zagrebu od 19. siječnja 1963 (u kojoj su prisutni napor teorijsko-političke kritike centralističkog koncepta planiranja) i priloga, Nacrta osnove za radnu grupu Odbora za pripremu platforme za X kongres Saveza komunista Jugoslavije (u kojem se na poticaj način marksistički promišlja smisao i putove daljnega razvoja samoupravnih socijalističkih proizvodnih društveno-ekonomskih odnosa).

Rezimirajući prikazivanje ove knjige, čini nam se uputnim istaći, da i pored svoje teorijsko-političke poticajnosti, ona nije imala primjeran odjek u našoj znanstvenoj i političkoj situaciji, a to ponajprije govori o našoj već tradicionalnoj osobitosti u kojoj ne postoji dovoljne sklonosti i umijeća za teorijsko-političke dijaloge i sučeljavanja.

Celestin Sardelić

Esad Čimić

UVOD U MARKSIZAM

*Velika edicija, Ideje, Beograd 1975,
204 strane*

Kad je riječ o srednjoškolskoj udžbeničkoj literaturi kod nas, posebno onoj iz oblasti marksističke problematike, onda je svaki novi udžbenik dobrodošao. I to iz više razloga. Naime, tradicija je da je izbor ovih udžbenika mali, pisani su najčešće poodavno te svojim nivoom i aktualnošću nisu u skladu sa nastajućim potrebama i savremenim društvenim procesima kod nas i u svijetu.

U posljednje vrijeme ovakvo stanje donekle se izmjenilo. Smatramo da knjiga Esada Čimića »Uvod u marksizam«, izdata ove godine u Velikoj ediciji »Ideja«, po mnogo čemu zasluguje da bude istaknuta. S jedne strane, knjiga je pokušaj da se udžbeničkoj literaturi iz oblasti marksističkog obrazovanja daju nove dimenzije i, s druge, dobar je primjer koji pokazuje na koji se način treba obraćati današnjoj generaciji srednjoškolaca uzimajući u obzir poseban značaj njihovog prvog neposrednjeg kontakta sa marksističkom науком.

S obzirom na humanistički pristup koji je imantan svim nivoima naših

društvenih zbivanja, Čimić ovim udžbenikom otvara nove mogućnosti, traga za njima i pokazuje ih, sve u namjeri da pronađe onaj pravi put kojim treba odgajati mlade, ne učenjem nego vlastitom spoznajom o neophodnosti humanističkog opredjeljenja.

Generaciji mlađih mora se ukazati na važnost i potrebu humanog pristupa u komuniciranju s ljudima i prirodom, sa moinicijativu i kreativnost u svim domenima ljudskog življenja. Potrebno je *otkriti* samo čovjeku svojstvenu *potrebu za stvaralaštvom*. E. Fromm kaže da ta potreba podrazumijeva i čovjekovu potrebu za slobodom kao što sama sloboda podrazumijeva stvaralaštvo. »Da li će čovjek stvarati ili uništavati, voljeti ili mrziti, biti srećan ili patiti — sve to ovisi od društva i od čovjekove individualne usmjerenosti da postojeće društvo stvaralački mijenja...« (str. 156).

Neposrednost, spontanost u izlaganju, bogatstvo jezika i angažovanost ove knjige kvaliteti su koji je uzdižu iznad klasične udžbeničke literature. Uvjereni smo da će mlađi ljudi naći sebe i dio svoje svakodnevice čitajući poglavljia »Individua i društvo«, »Potrošačko društvo i ugroženi humanizam«, »Ka autentičnom čovjeku«, i mnoga druga, koja su, svojim načinom interpretacije, niz kratkih eseja. Na taj način ovaj je udžbenik uglavnom lišen ubičajene lekcijske iscjepkanosti i šturosti koja najčešće ide na štetu saznanja o cjelevitosti društvenih zbivanja, jer marksistički pristup kao naučni pogled na svijet podrazumijeva jednu širinu, cjelevitost, integralnost u najširem smislu riječi.

Knjiga je podijeljena na pet tematskih cjelina koje se međusobno prepliću ne čineći svaka za sebe izdvojenu cjelinu. To su: (1) »Nauka o društvu i njeni osnovni pojmovi«, (2) »Struktura ljudskog društva i strukturalni elementi karakteristični za savremeno samoupravno socijalističko društvo«, (3) »Osnovni zakoni društvenog razvoja i forme regulisanja društvenog života«, (4) »Položaj čovjeka u društvu, forme i metode njegovog uticaja na društvene odnose i svijest ljudi«, i (5) »Osnovne karakteristike i društveno-idejni procesi jugoslavenskog socijalističkog društva«. Pitanja i zadaci, postavljeni nakon svakog poglavљja knjige, upućuju na literaturu kojom svako zainteresovan može proširiti i dopuniti svoje znanje stečeno u procitanom poglavljju.